

Sygn. akt IVU 591/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Szlufik

Protokolant: Dorota Węgrzyn

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2013r. w. Wrocławiu

odwołania N. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W.

z dnia 4.09.2012r. Nr (...)

w sprawie N. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję strony pozwanej i przyznaje powódce prawo do zasiłku chorobowego po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

UZASADNIENIE

Powódka N. G. wniosła odwołanie od decyzji strony pozwanej z dnia 04 września 2012 roku odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 28.07.2012 r. do dnia 17.08.2012 r. podnosząc, iż na wizycie u specjalisty była w dniu 26 lipca 2012 r. i w rejestracji wypisując druk zwolnienia pomyłkowo wpisano w rubryce 13 datę niezdolności do pracy od 28 lipca 2012 r. Jest to dalece nielogiczne, żeby w przypadku tego typu schorzeń zachorować 2 dni po wizycie u lekarza.

Powódka podniosła, że pomyłkę popełniono też w dacie wystawienia dokumentu, ale zostało to dostrzeżone i poprawione.

Strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w. W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie z tym uzasadnieniem, że z posiadanej dokumentacji wynika, iż powódka podlega ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 01 maja 2012 r. Przed powstaniem niezdolności do pracy nie miała wymaganego 90-dniowego okresu ubezpieczenia i nie zachodzi żadna z wymienionych okoliczności uprawniająca do zasiłku chorobowego bez okresu wyczekiwania, zatem prawo do zasiłku chorobowego przysługiwałoby od 91 dnia ubezpieczenia.

Strona pozwana nadto podniosła, że zaświadczenie lekarskie za okres od dnia 28 lipca 2012 r. do dnia 17 sierpnia 2012 r. seria (...) zostało wystawione w dniu 26 lipca 2012 r. tj. przed powstaniem niezdolności do pracy, a zatem nie spełnia warunków określonych w obowiązującym rozporządzeniu i nie może stanowić podstawy przyznania przedmiotowego zasiłku chorobowego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka od 2005 r. prowadzi działalność gospodarczą i do dnia 31 stycznia 2012 r. równocześnie była zatrudniona na umowie o pracę. W okresie zatrudnienia na umowie o pracę z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej opłacała jedynie składki na ubezpieczenie zdrowotne. Składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe zaczęła opłacać od maja 2012 r.

W dniu 26 lipca 2012 r. /czwartek/ zgłosiła się na wizytę do lekarza psychiatry, który stwierdził niezdolność powódki do pracy i w historii choroby zapisał, że zwolnienie lekarskie ma być wystawione na 21 dni. W Poradni jest stosowana praktyka, że zwolnienia lekarskie wypisywane są przez pielęgniarki, a lekarz je podpisuje.

Zwolnienie lekarskie zostało wystawione powódce na okres od dnia 28 lipca 2012 r. /sobota/ do dnia 17 sierpnia 2012 r. Pielęgniarka wypisująca druk podała jako dzień jego wystawienia 26 sierpnia 2012 r., ale ten błąd został zauważony przez lekarza i poprawiony na dzień 26 lipca 2012 r.

Lekarz psychiatra, u którego powódka była na wizycie przyjmuje pacjentów w godzinach popołudniowych.

Strona pozwana decyzją z dnia 04 września 2012 r. roku odmówiła powódce prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 28 lipca 2012 r. do dnia 17 sierpnia 2012 r. uzasadniając ją tym, że przed powstaniem niezdolności do pracy powódka nie miała wymaganego 90-dniowego okresu ubezpieczenia chorobowego, a ponadto zwolnienie lekarskie wystawione na ten okres zostało wydane niezgodnie z zasadami orzecznictwa lekarskiego określonymi w obowiązującym rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 27.07.1999 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich, wzoru zaświadczenia lekarskiego i zaświadczenia lekarskiego wydanego w ramach kontroli lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W związku z wydaną decyzją powódka opłaciła składki z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej za okres od dnia 28 lipca 2012 r. do dnia 17 sierpnia 2012 r. w pełnej wysokości.

Kolejne zwolnienie lekarskie od tego samego lekarza z uwagi na tę samą jednostkę chorobową powódka otrzymała na okres od dnia 18 sierpnia 2012r. do dnia 31 sierpnia 2012r. i strona pozwana wypłaciła jej należny zasiłek chorobowy.

(dowód : - dokumentacja w aktach ZUS-u;

- przesłuchanie powódki k. 11;
- zeznania świadka A. H. k. 17;
- odpis historii choroby k.16)

W tym stanie rzeczy Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie powódki zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

Zgodnie z treścią przepisu § 3 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 27 lipca 1999 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wystawiania zaświadczeń lekarskich, wzoru zaświadczenia lekarskiego i zaświadczenia lekarskiego wydanego w ramach kontroli lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych /Dz. U. Nr 65 poz. 741 ze zmianami/ zaświadczenie lekarskie wystawia się na okres od dnia, w którym przeprowadzono badanie, lub od dnia bezpośrednio następującego po dniu badania.

Zaświadczenie lekarskie może być wystawione na okres rozpoczynający się po dniu badania, nie później jednak niż czwartego dnia po dniu badania, jeżeli:

- 1) bezpośrednio po dniu badania przypadają dni wolne od pracy,

2) badanie jest przeprowadzone w okresie wcześniej orzeczonej niezdolności do pracy /§ 3 ust.1a cyt. rozporządzenia/.

Sąd stanął na stanowisku, iż wprawdzie przedmiotowe zwolnienie lekarskie zostało wystawione niezgodnie z obowiązującymi w/w przepisami to jednak powódka nie powinna ponosić tego konsekwencji.

Jak bowiem wynika z dokonanych ustaleń powódka w dniu 26 lipca 2012 r. /czwartek/ zgłosiła się na wizytę do lekarza psychiatry, który stwierdził niezdolność powódki do pracy.

Sąd ustalił, że pielęgniarka wypisująca druk zwolnienia, co jest praktyką w Poradni, podała, że okres niezdolności powódki do pracy jest od dnia 28 lipca 2012 r. do dnia 17 sierpnia 2012 r.

Zgodnie z treścią historii choroby lekarz uznał, że powódka powinna mieć wystawione zwolnienie lekarskie na 21 dni. A zatem prawidłowy okres niezdolności powódki do pracy powinien być podany od dnia 27 lipca 2012 r. do dnia 17 sierpnia 2012 r., gdyż wtedy wynosi on 21 dni. Ponadto – jak Sąd ustalił – kolejne zwolnienie lekarskie od tego samego lekarza z uwagi na tę samą jednostkę chorobową powódka otrzymała na okres od dnia 18 sierpnia 2012r. do dnia 31 sierpnia 2012r. /kontynuacja zwolnienia/.

Jednakże Sąd ustalił, że powódka zaczęła opłacać składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej od maja 2012 r., czyli faktycznie przed powstaniem niezdolności do pracy nie miała wymaganego 90-dniowego okresu ubezpieczenia chorobowego.

Na podstawie bowiem przepisu art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa /tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512 ze zmianami/ ubezpieczony nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego – jeżeli jest ubezpieczony dobrowolnie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję strony pozwanej w ten sposób, że przyznał powódce prawo zasiłku chorobowego po upływie 90 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.